

Kun **ÉN** **FLASKE VODKA** om dagen

Hvis en opholdsplan hjælper en borger med at drikke én flaske vodka om dagen frem for to, så har den været en succes. For opholdsplanen skal bruges dynamisk, mener teamkoordinator Michael Neergaard på Kollegiet Gl. Køge Landevej.

Tekst og foto:
Nils Groth

SIDEN 1. JUNI har alle nyindflyttede beboere på herberger, krisecentre og øvrige botilbud på udsatteområdet i SOF fået tilbudt en udredning og en opholdsplan. Initiativet er et led i Hjemløse-strategien.

På Kollegiet har de sammen med andre §107 tilbud været med i et pilotprojekt, der det seneste år har udviklet og afprøvet opholdsplaner, og deres erfaring er, at planerne kan give en god struktur i arbejdet, få målene til at stå klart, og at det er bedst når de bliver brugt dynamisk.

Når forskellige fagligheder skal samarbejde, kan opholdsplanen give en fælles platform at arbejde ud fra.

”Før havde vi meget ikke-udtalt viden om den måde, vi arbejder på. Hvad er det, vi gør, hvorfor gør vi det, og hvad vil vi egentlig med det? Det kan opholdsplanerne bringe ud i det åbne, så vi kan drøfte det,” fortæller Michael Neergaard.

Små mål

Allerede ved den første samtale med en borger hiver Michael Neergaard en opholdsplan frem:

”Det skal være et dynamisk arbejdsredskab, så de første tanker kan man altid ændre senere.”

For ham handler det om at sætte nogle mål, som giver mening for både medarbejderen og borgeren, og her gælder det, at småt er godt:

”Mange af vores borgere er vant til at snakke med socialarbejdere, og de ved godt, at de skal sige, de gerne vil i egen bolig, ud af misbrug og have et arbejde. Men det er ofte alt for store mål. Fx fortalte en herre mig for nylig, at han gerne vil have en bolig. Jeg kunne se, at han havde været 14 år på herberger, og sagde derfor, at vi skulle starte et helt andet sted. Jeg vil hellere sætte små og opnåelige mål som at vasketøj en gang om ugen, stå op på et bestemt tidspunkt eller få kontakt til sin mor. Alt det, der

er forudsætningen for, at man senere kan sætte som mål at få sin egen lejlighed. Det, at opholdsplanen skal tages op hver tredje måned, gør, man kan sætte små forpligtende mål.”

Skemaer tager tid

Man kommer ikke uden om, at en opholdsplan tager tid at udfylde. Tid, der går fra borgerne.

”Bagsiden af medaljen er, at man kan komme til at bruge meget tid på at registrere. Derfor vil jeg ikke anbefale, at man udfylder dem fra A-Z. Det bliver en dræber. Man skal vælge det ud, som giver mening hos borgeren,” siger Michael Neergaard.

Bevægelse

Med opholdsplanen får borgeren en mere struktureret indsats. Den kan sikre, at man ikke gør det samme igen og igen, men at man får noget forandring.

”Det betyder ikke altid at løbe fremad, for nogle gange skal man træde til siden, eller endda gå tilbage og starte forfra. Det bliver tydeligere for borgeren og medarbejderen, at der er bevægelse. Dog skal man huske, at for mange af vores borgere består verden af gentagelser, og det kan planen ikke ændre.”

Blandet modtagelse

Michael fortæller, at beboerne har taget blandet mod opholdsplanerne. De ved dog godt, at socialarbejdere skal dokumentere deres indsatser, og så længe planen giver mening, accepterer de fleste den:

”Et konkret eksempel er en herre, som drak to flasker vodka om dagen, så gik han ned på en flaske, og i dag er han på antabus. Et andet ønske for ham var at åbne sin post, som han ikke havde åbnet i to år af frygt for regninger. Nu har han fået åbnet de første breve.”